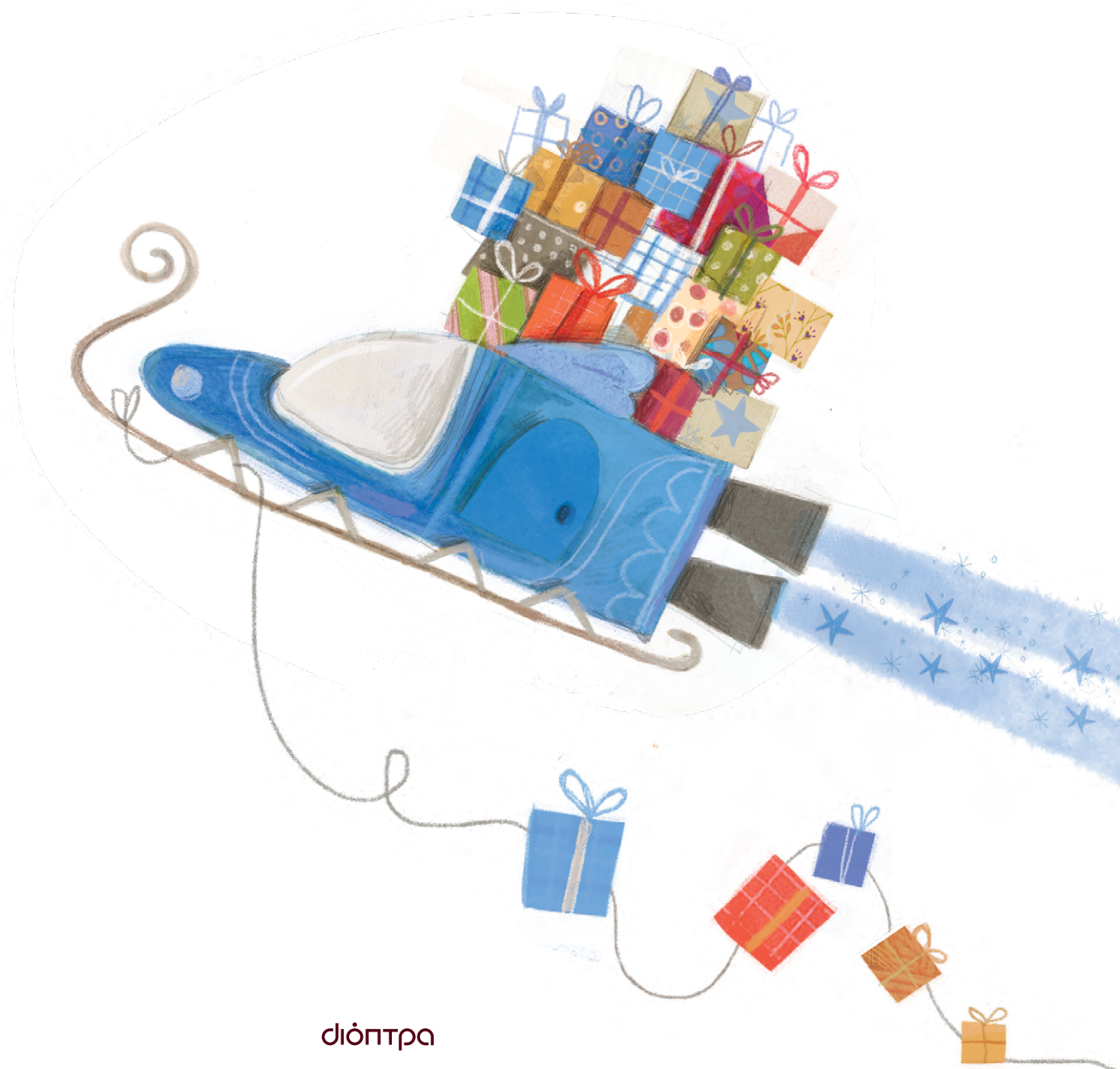

Nicoletta Asnicar · Ilaria Zanellato

ΤΗΝ ΠΡΟΤΟΧΡΟΝΙΑ ΠΟΥ ΕΙΧΑ ΠΙΑ ΜΕΓΑΛΩΣΕΙ

διόπτρα

Λάτρευα το σπίτι της· τη μυρωδιά από τα έλατα τριγύρω, τα φώτα της πόλης που φαίνονταν μακριά, το αναμμένο τζάκι. Περισσότερο απ' όλα αγαπούσα τις ατελείωτες συζητήσεις μας. Η θεία ήξερε την απάντηση σε κάθε μου ερώτηση: «Πόσα είναι τα ξωτικά;», «Γιατί οι τάρανδοι πετάνε;», «Τι νούμερο παπούτσι φοράει ο Άγιος Βασίλης;» Άφηνε στη μέση ό,τι έκανε, καθόταν στον καναπέ και με κοίταζε σοβαρή σοβαρή... «Πολύ ωραίες ερωτήσεις», σχολίαζε και κουβεντιάζαμε με τις ώρες για το πόσα ήταν τα ξωτικά, πώς πετούσαν οι τάρανδοι στον ουρανό και αν τελικά ο Άγιος Βασίλης φορούσε παπούτσι νούμερο πενήντα δύο.

Θυμάμαι πολύ καλά εκείνο το βράδυ.
Ήταν άλλη μια Παραμονή Πρωτοχρονιάς.
Όλο το πρωί ακούγαμε παλιούς δίσκους
και ψήναμε μπισκότα με κανέλα.
Εδώ και μερικές ώρες μάλιστα
είχε αρχίσει να χιονίζει.

che ponice
o malandatu
quasi sor
verde; dai
fume sale!

«Θεία, γιατί χιονίζει την Παραμονή της Πρωτοχρονιάς;»

«Δεν χιονίζει πάντα», μου απάντησε. «Μόνο αν είμαστε τυχεροί».

«Τότε είμαι πολύ τυχερός φέτος», της είπα και άνοιξα το παράθυρο για να θαυμάσω το χιόνι. «Πέρσι δεν χιόνισε καθόλου».

Η θεία συμφώνησε.

«Θα φταίει που μεγάλωσα... Είμαστε πιο τυχεροί όταν μεγαλώνουμε;»

Η θεία Άννα χαμογέλασε, ανακατεύοντας τη σάλτσα για τα λαζάνια, που γουργούριζε στη φωτιά.

Είχε νυχτώσει. Το σκοτάδι είχε σκεπάσει τα πάντα.

«Τι ήσυχια που είναι! Μα γιατί δεν ακούγεται κανένας ήχος;»

«Επειδή το χιόνι τους καλύπτει σχεδόν όλους», μου εξήγησε εκείνη.

«Γιατί;»

«Υποθέτω επειδή το έχει ζητήσει ο Άγιος Βασίλης».

«Τι σχέση έχει ο Άγιος Βασίλης;» τη ρώτησα.

«Με τόση ησυχία, ακούγεται καθαρά το σφύριγμα που κάνει το έλκηθρό του όταν πετάει στον ουρανό. Ο Άγιος Βασίλης καμαρώνει πολύ γι' αυτό».

Εκείνη τη στιγμή σκέφτηκα όλες τις Παραμονές Πρωτοχρονιάς που είχα περάσει με τη θεία μου. Ήταν όλες τους ξεχωριστές. Εκείνη, όμως, ήταν ακόμα περισσότερο.